

– att kyrkomötets beslut skulle bekräfta eller avskrika bibeltexter.

Vad ämbetsfrågan beträffar är jag, vilket jag tidigare skrivit, mera böjd att förespråka integration. Denna integration är inte min teologiska position, utan ett försök till lyhördhet och realism. Det handlar definitivt inte om att jag förespråkar läropluralism, eller att jag tycker att det är likgiltigt vad man tror och lär. Min egen inställning har inte heller förändrats. Problemet är att någon större enhet mellan teologer och lekmän inte föreligger, snarare handlar det om diskussioner mellan olika teologiska synsätt. Många lekmän har en helt pragmatisk syn, för att inte skriva rent känslomässig inställning – om en människa är trevlig, och dessutom from, är allt väl.

Men det finns en aspekt som har gjort mig beredd att tänka på "time-out". Vi behöver samla laget och samtala om vägen vidare, vi behöver få en större enhet bland de kristna i kyrkan.

Men jag understryker att integrationen i första hand skall vara kyrkans, inte den enskilda medlemmens, pragmatiska linje i ett

läge där åsikterna går isär. Men då måste det handla om en vilja att förstå bibeltexter, inte ett allmänt accepterande av olika synpunkter och åsikter. Tvärtom tror jag på att låta dem "växa tillsammans", så skall det bli uppenbart var vägen går. Någon form av integration handlar alltså mera om att hantera processen än att hantera läran.

Jag frågar mig nämligen om denna inställning, som inte är idealisk eller optimal, inte ändå är mera kristlig och fruktbarande än den av biskop Heikkas arbetsgrupp föreslagna: ömsesidig hedersbevisning på majoritetens villkor.

Eller har vi bättre alternativ? Sämre har vi åtminstone. Ett sådant är att kyrkan delas, spricker och splittras. Med förvillade kristna som följd.

Eller är det så att vi redan har nått ett skede där en delning är ofrånkomlig? Jag skulle inte vilja tro det. Förutsättningen är säkert den att frihet, som enligt skalden är det bästa ting, kan råda också inom kyrkan, annars är utgången given.

6.6.2006

Henrik Perret

POLIS, KOCK ELLER TEOLOG?

Esko Murto från Orivesi studerar teologi femte året. Han konstaterar att teologiska fakulteten varit ett gott alternativ för honom fastän han som yngre tänkte följa sin far i fotspåren och bli jordbrukare. Senare var det naturvetenskaper, kock eller polis som var yrkesalternativ. I sommar är det meningen att Esko blir klar med studierna. Han skall jobba som sommarredaktör på tidningen Uusi Tie och bekanta sig med det lutherska prästseminariet i Cambridge. "I detta skede kan man inte tänka på framtiden ens ett år framöver", konstaterar Esko. Nästa mål är att slutföra studierna, men vad som sedan händer är ännu öppet. Esko hoppas få arbeta med andligt arbete, även om dörrarna förefaller att förbli stängda till prästyrket beroende på kyrkans nuvarande linje. Men männe inte Gud ordnar arbetsfrågorna också.

Mariliina Metsävirta, teol. mag.

Läs hela intervjuen i den finska upplagan Kulmakivi.

PERSONLIGT

